

[Knud Østergaard.]

Dog er det i praksis sådan, at søredningstjenesten ofte må assistere nødstedte uden for ansvarsområdet, simpelt hen fordi konventionen om redning til søs ikke taler om ansvarsråder, men pålægger enhver at hjælpe.

I følge artikler af 22. og 23. september i år i Aalborg Stiftstidende medfører de forhold, jeg her har omtalt, sammenholdt med det faktum, at Danmark med anskaffelse af S 61 helikoptere råder over et mere moderne redningsmateriel end vore nabolande, at vi ofte må iværksætte redningsaktioner, som ellers ville være blevet udført af en anden nation. Resultatet er, at søværnet og dermed statskassen påføres udgifter, for hvilke jeg forstår der ikke ydes dækning fra andet lands side.

Når jeg rejser spørgsmålet om udviklingen af redningstjenesterne i de lande, vi samarbejder med, er det for at få at vide, om den nuværende byrde for os er permanent. Er dette tilfældet, eller er det blot et tilfælde, at det for tiden er os, der må yde, og den tid kan komme, hvor vi bliver de nydende? Jeg tror, at mange er interesseret i ministerens svar herpå.

Forsvarsministeren (Niim-Hansen): Det er rigtigt som fremhævet af hr. Knud Østergaard, at den danske søredningstjeneste har udført mange opgaver, også til gavn for andre, og udført dem særdeles effektivt. Vi har vel efterhånden vænnet os så meget til, at vi har en meget effektiv redningstjeneste her i landet, at vi ikke altid tænker på de store byrder, det er for det mandskab, der udfører gerningen, men faktum er i hvert fald, at de har reddet mange menneskeliv, som det indtil for få år siden ikke ville have været muligt at redde.

Det er nok også rigtigt, at den danske søredningstjeneste i de sidste år har ydet et bidrag til den samlede redningstjeneste bl. a. i Nordsøen, der går ud over det, som andre har ydet over for os, og det skyldes, at Danmark på det redningsmæssige område kan siges at have været foregangsland, ikke mindst ved anvendelsen af de langt-rækkende helikoptere.

I følge internationale konventioner er landene forpligtet til at have en søredningstjeneste, der kan indsættes langs de pågæl-

dende landes kyststrækninger, men det er ikke fastsat, hvor langt fra kysten man skal kunne indsætte denne redningstjeneste. Der har vi altså valgt ikke alene at være på den sikre side, at kunne klare vort eget område, men også at have mulighed for at gå langt ud, længere end man vel nok regner med efter konventionen.

Det er endvidere rigtigt, som hr. Knud Østergaard også sagde, at redningstjenestens princip — og man kan vel næsten tale om århundredgamle princip — er det, at alle hjælper alle, hvad enten det er inden for eller uden for ens eget geografiske redningsområde, og den danske redningstjeneste har derfor ydet og yder fortsat assistance uden for vort eget område, når andres materiel ikke strækker til. Men vi må dog heller ikke overse, at vi også i situationer inden for dansk område modtager hjælp — det var blandt andet tilfældet ved Skagerrakaktionen, hvor eftersøgningsfly fra Sverige, Norge, England og Tyskland deltog i eftersøgningsarbejdet.

Med hensyn til udviklingen synes jeg også, der er grund til at fremhæve, at i hvert fald i Norge og Tyskland, måske også i andre lande, har man truffet beslutning om at indsætte tilsvarende helikoptere i søredningstjenesten i Nordsøen som dem, vi har. Jeg tror, at når man går frem på den måde og søger disse anskaffelser, skyldes det ikke mindst de erfaringer og resultater, vi har indvundet her i Danmark med vores effektive søredningstjeneste.

Når hr. Knud Østergaard derfor spørger, om den tilstand er permanent, at vi yder mere, end vi modtager, vil jeg gerne sige, at det tror jeg ikke. Udviklingen i de lande, jeg nævnte, og måske også i andre betyder, at der samlet bliver flere langtrækkende helikoptere til rådighed for den redningstjeneste, der skal udføres i Nordsøen, og det betyder igen, at byrderne inden for den nærmeste fremtid vil kunne blive mere lige-ligt fordelt.

Knud Østergaard: Jeg vil gerne takke ministeren for det svar, han gav, og for de oplysninger, han fremkom med. Udviklingen i Norge og i Tyskland, som den blev beskrevet af ministeren, er ny for mig. Jeg forstår det sådan, at fremover vil Danmark påtage sig en forholdsvis mindre byrde,